

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 9/2021
13.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Гордане Комненић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Љубиша Прокић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., ВВ из ..., чији је пуномоћник Славица Зорић, адвокат из ..., ГГ са последњим познатим пребивалиштем у ... и ДД из ..., чији је пуномоћник Јелена Мијаиловић, адвокат из ..., ради иселења и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене ВВ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 9260/18 од 08.06.2020. године, у седници већа одржаној дана 13.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене ВВ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 9260/18 од 08.06.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене ВВ изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 9260/18 од 08.06.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Младеновцу П 207/17 од 09.05.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезани тужени да тужилци предају једнособан стан бр. ... у улици ... бр. ..., у ..., ближе описан тим ставом изреке, испражњен од лица и ствари. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезани су тужени да тужилци на име накнаде штете због некоришћења катастарске парцеле .../..., ближе описане тим ставом изреке, са породичном стамбеном зградом и помоћном зградом на истој парцели за период од 01.05.2014. године до 01.01.2018. године солидарно исплате износ од 812.090,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужилце за исплату камате на досуђени износ из става другог изреке за период од 01.01.2018. године до пресуђења. Ставом четвртим изреке, одбијен је, као неоснован, приговор пребијања потраживања друготужене, као законског наследника иза пок. ЂЂ, за износ њеног наследног удела на његовој заоставштини. Ставом петим изреке, одбијен је, као неоснован, приговор пребијања потраживања прво, треће и четвртотужених, као законских наследника иза пок. ЂЂ, за износ њиховог потраживања према тужилци од 16.000 евра. Ставом шестим изреке, обавезани су тужени да тужилци на име трошкова поступка исплате износ од 222.620,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 9260/18 од 08.06.2020. године, одбијене су, као неосноване, жалбе тужених и првостепена пресуда потврђена у ставовима првом, другом, четвртном, петом и шестом изреке. Одбијени су захтеви тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена ВВ је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене ВВ, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11... 18/20).

Правноснажном пресудом усвојен је тужбени захтев тужиле и обавезани су тужени да тужиле предају у државину предметни стан, применом члана 37 Закона о основама својинско правних односа. Тужиле је право својине на предметном стану стекла закључком о предаји непокретности, као најповољнији понудилац одлуком државног органа, тако да је постала власник стана коначношћи закључка о предаји. Правни претходник тужених стан није предао тужиле, нити су то по његовој смрти учинили тужени, те су тужиле у периоду док су непокретност користили (01.05.2014. године до 01.01.2018. године), проузроковали штету онемогућивши тужиле да непокретност користи, а чија висина је утврђена вештачењем. Приговори пребијања потраживања су одбијени из разлога што нису утврђени наследни удели на заоставштини иза пок. ЂЂ.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова, о основаности тужбеног захтева, засноване су на правилној примени одговарајућих одредаба материјалног права, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и оценио да је ревизија тужене ВВ недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради иселења и накаде штете поднета је 25.09.2015. године, а преиначена 27.02.2018. године. Побујана другостепена пресуда донета је 08.06.2020. године. Побујана вредност предмета спора према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе износи 10.845,78 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на потраживање у коме вредност предмета не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужене ВВ недозвољена, применом одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. става 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић